

Praksa na Islandiji

Ker sem si že dolgo želel opravljati prakso v tujini, sem se v 3. letniku odločil, da se prijavim za prakso na Islandiji. Za Islandijo sem se odločil, ker so mi nordijske države všeč že od nekdaj. Moje potovanje se je začelo na novo leto 2018, ko sem iz Maribora odpotoval proti Budimpešti, kjer me je ob 13. uri čakal let proti Keflaviku. Let je bil zelo razburljiv, saj sem prvič letel tako visoko, poleg tega pa je bilo tudi kar nekaj turbulence. Pristali smo okoli 23 ure, potem sem našel hostel, kjer sem prespal do naslednjega jutra in se takoj zjutraj odpravil z avtobusom do Reykjavika in naprej proti Akureyriju. Pokrajina se ni kaj dosti razlikovala od domače, saj je bila večinoma pokrita s snegom, novo pa je bilo zame to, da se kar ni začelo daniti in sem šele ob 14. uri prvič zagledal sončni vzhod, sonce pa je na nebu ostalo le slabi 2 uri. Po celodnevni vožnji z avtobusom sem končno prispel v Akureyri in prva stvar, ki sem jo opazil, ko sem izstopil iz avtobusa je bil vonj zraka, ki je bil zelo prijetno čist; druga pa, da ni nikjer dreves. In točno drevesa sem na Islandiji najbolj pogrešal. Prvi mesec sem bil nastanjen v čudoviti sobici, vendar tako majhni, da je bilo v njej prostora samo za posteljo in kovček, ni bilo kuhinje, ne pralnega strojna, zato sem se moral temu prilagoditi. Akureyri je zelo lepo mesto, ki ima le 18 000 prebivalcev, razprostira pa se na zelo veliki površini, saj mesto sestavljajo samo nizke hišice, najvišja stavba pa je Univerza Akureyri, kjer sem opravljal prakso. Na Univerzi, natančneje v stavbi Borgir, ki je namenjena raziskovalnemu delu, sem dobil svojo pisarno in svojo delovno površino v laboratoriju. Osebje je bilo zelo prijazno, z mentorjem sva se super razumela, v času njegove odsotnosti pa so tudi ostali zaposleni priskočili na pomoč. Delo je bilo zanimivo in fascinantno. Večino časa sem preživel v laboratoriju za mikrobiologijo in biologijo, delo je bilo samostojno, na tem področju pa sem takrat delal samo jaz. Moje delo je zajemalo raziskavo vzgoje bakterij iz vulkanov in vreleev, ki bi lahko reducirale perklorate. Urnik sem si sestavljal sam, pomembno je bilo, da je delo opravljeno.

Minevali so dnevi in zunaj je bilo vsak dan več in več sonca. Po mesecu dni so mi dali tudi novo stanovanje, ki je bilo dosti večje, tokrat s kuhinjo, vendar še vedno brez pralnega stroja, saj je bil pokvarjen.

Večino časa sem preživel na sprehodih po mestu in okolici ter v laboratoriju. Ne glede na pomanjkljivosti, kot npr. zelo draga hrana in slaba stanovanja, je bila izkušnja super. Pokrajina je bila čudovita. Par dni pred odhodom se je začela prava islandska pomlad, sonce je bilo na nebu dolgo in sneg se je začel topiti.

V laboratoriju sem se zelo veliko naučil in sem hvaležen mentorju ter vsem ostalim na Univerzi. Dobil sem tudi štipendijo, ki je zadoščala za potovanje tja in nazaj ter za mesec dni bivanja. Vendar mojega 3 mesečnega potovanja še ni bilo konec, saj me je čakala še dolga pot domov, kjer me je čakala družina.

Res je lepo potovati, ampak najbolj čudovito se je vrniti nazaj v svojo pokrajino.

Žan Rutnik Rader